

متن پرسش

سلام. یه اشکالی برام پیش اومده؛ چند وقت پیش از یکی از روحانیون معروف شنیدم تو بحث آداب معاشرت که از زبان پیغمبر(ص) گفتن "من شوخی میکنم اما جز راست نمیگم". همچنین روایت شده امام صادق در مورد یک گروه از دوستان(که زیاد اهل شوخی نبودن و خشک بودن) فرموده اند که باهم شوخی داشته باشید(بدون اینکه بگن سعی کنید باشوخی کردن، مطلبی رو روشن کنید و از برای شوخی کردن هدفی معین کرده باشن) این مطلب با این قسمت از حدیث اباذر "یا اباذر! الرجل یتکلم بالکلمة فی المجلس لیضحکهم، فهو فی جهنم ما بین السماوات والأرض" "ای اباذر! کسی که در مجلسی حرفی بزند که بقیه را بخنداند، در جهنم بین آسمانها وزمین سرگردان است" رو نمیتونم درست جمع کنم. لطفاً کمک کنید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در جزوه‌ی «قهقهه و جهالت، تبسم و حکمت» عرایضی داشته‌ام. مسلّم حضرت صادق «علیه السلام» در همان فضایی که شوخی باید جهت‌دار باشد آن توصیه را فرموده‌اند حتی اگر جهت آن تغییر دادن خشکی فضا باشد. آنچه در روایات نهی شده دلک‌بازی است آن‌طور که آن هنرپیشه گفته بود حاضرمدن مردم هر کار غیر اخلاقی انجام دهم. موفق باشید